

København, den 28. november 2014

Sagsnr. 2014-1764/MKJ
6. advokatkreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har K klaget over advokat A.

Sagens tema:

Statsautoriseret revisor (med deponeret beskikkelse pr. maj 2014) K har klaget over, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved i DR's dokumentarudsendelse "I skattely", 4. afsnit, sendt den 20. november 2013, at have insinueret, at K og hans kollega har medvirket til grov skattesvig.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 11. juni 2014.

Sagsfremstilling:

DR viste i oktober og november 2013 en dokumentarserie i fire afsnit med titlen "I skattely", hvor fokus navnlig var på skatteoptimerende rådgivning, herunder spørgsmålet om, hvorvidt rådgiverne i visse tilfælde gik ud over grænsen for lovlig skatterådgivning.

Gennemgående for udsendelsesserien var, at en undercoverjournalist, J, oplyste til rådgiverne, at han havde udviklet en app, og at han i den forbindelse ønskede skatteoptimerende rådgivning.

K har oplyst, at J i forbindelse med møder den 3. og 16. maj 2013 hos Revisionsfirmaet X med K og hans daværende kollega cand.jur. PC, bl.a. oplyste følgende:

- Han var studerende i antropologi, og manglede at afslutte sin hovedopgave

- Han var ikke i et ansættelsesforhold
- Han havde udviklet et stykke software – en app.
- Softwaren var udviklet af ham selv
- Han havde fået assistance med udviklingen fra nogle medstuderende, som han havde betalt et ”mindre” beløb herfor
- Softwaren var en metode til at udvikle andre softwareprogrammer i samarbejde med kommende brugere
- Softwaren var ikke søgt patenteret
- Han havde aldrig tidligere drevet erhvervmæssig virksomhed
- Han havde aldrig selvangivet noget under- eller overskud vedrørende erhvervmæssig virksomhed, dvs. hverken i relation til det udviklede software eller i relation til anden erhvervmæssig virksomhed
- Han forhandlede med en mulig køber om salg af det pågældende software for et fast beløb plus en betaling over en årrække
- Han var flyttet fra sin lejlighed og boede hos nogle venner
- Han var klar til at flytte fra Danmark med meget kort varsel, såfremt dette ville være økonomisk fordelagtigt for ham i relation til salg af softwaren
- Han var af en anden rådgiver blevet rådet til forud for sin fraflytning fra Danmark at overdrage softwarerettigheden til et nystiftet selskab på Gibraltar, og at han efter sin fraflytning skulle lade selskabet på Gibraltar sælge softwarerettigheden til den danske køber
- Han fortalte, at udgangspunktet for sit møde med Revisionsfirmaet X var, at han ønskede rådgivning om værdiansættelsen af softwarerettigheden i forbindelse med overdragelsen til Gibraltar-selskabet og den efterfølgende fraflytningsbeskatning af aktierne i Gibraltar-selskabet ved fraflytning fra Danmark, hvilket i udsendelsesrækken blev benævnt ”havelågebeskatning”.

I e-mail af 13. maj 2013 kl. 10.44 til J skrev K bl.a.:

”Hvis du har indgået en endelig aftale med køberen inden din fulde danske skattepligt er ophørt (fracflytningstidspunktet), vil du være skattepligtig til Danmark af avancen ved salget af IP rettighederne.”

J svarede samme dag kl. 15.20:

”Hej K,

Tak for mailen. Har prøvet at ringe til dig uden held. Jeg synes vi skal finde et snævrere udfaldsrum for løsninger, inden vi sætter gang i den større proces. Jeg tror også jeg får brug for en nærmere tolkning af ”endelig aftale”. Kan vi lige ringe sammen i morgen formiddag, gerne efter 10.15?”

K svarede ved e-mail sendt kl. 15.35:

”J

Ring blot i morgen formiddag.

Med endelig aftale menes en juridisk bindende aftale mellem parterne.”

K har om mødet den 16. maj 2013 oplyst, at han på en hvid tavle i stikordsform oplyste betingelserne for, at salget ikke var skattepligtigt i Danmark:

- Ophør af dansk skattepligt – bolig
- Kildeskat
 - Løbende ydelse
 - Regulering af købesummen
 - Hvem er køber DK/SV/N
- Tilflytningsland
- Fraflytningsbeskatning – igangværende virksomhed
- Solgt før fraflytning – aftale?

K har endvidere oplyst, at han i relation til sidste punkt ”Solgt før fraflytning – aftale?” meddelte J i begyndelsen af mødet den 16. maj 2013, at det var af afgørende betydning for at gennemføre den planlagte emigration, at der ikke var indgået en juridisk bindende aftale med en køber inden fraflytningen fra Danmark.

Advokat A har om sin medvirken i tv-udsendelsen oplyst, at han tilfældigt blev kontaktet af DR, idet DR ønskede hans vurdering af et rådgivningshændelsesforløb. Han blev i udsendelsen præsenteret som advokat og lektor i skatteret.

Advokat A har endvidere oplyst, at han ikke i dag erindrer, hvilke klip han blev præsenteret for, men at han med sikkerhed har set de klip, der blev vist i udsendelsen, og som hans kommentarer er knyttet til. Han fandt ikke anledning til at tage stilling til Revisionsfirmaet X's skatteretlige rådgivning vedrørende fraflytning generelt, og hans udtalelser forholder sig ikke hertil.

Såvel K som advokat B på vegne advokat A har i deres indlæg til Advokatnævnet transskriberet relevante afsnit af det med skjult kamera viste møde og advokat As udtalelser. Der er enkelte nuanceforskelle, men ikke om de forhold, der er genstand for denne klage.

I det følgende betegnes K (klager) som K, K's kollega som PC og kvinden, som er med i mødet som Q. Journalisten betegnes J.

Klipet indledes 16.20 med, at PC udtaler sig om hvorvidt der er skattepligt eller ej.

PC: Jeg vil mene, vi godt kan få' dig ud af den fulde danske skattepligt. Det er mit budskab.

J: I forhold til havelågebeskatning og de første penge jeg får ??

Herefter knytter en speaker klippet sammen med det næste møde hos X med følgende udtalelse:

Mødet slutter med, at vores forretningsmand skal komme med flere informationer om en forhåndsftale som vi siger, er indgået med køber. En forhåndsftale, hvor prisen på de 4 mio. kr. er omtalt.

På næste møde lader X forstå, at denne forhåndsftale er et problem fordi den hjælper skattemyndighederne til at værdisætte vores app. Det vil være bedre, hvis den ikke var der. Men forhåndsftalen er der, siger vi, så hvad gør vi nu.

17.21

J: Hvis jeg har en mulighed for at lave noget om, er der noget jeg kan optimere.

Q: Vi må se den først, tror jeg. (Det synes at være aftalen man ønsker at se)

K: Ja, for vi er jo normalt ikke i dokumentfalskbranchen

17.33

K: Laver den første gestus, hvor han med begge hænder river et imaginært dokument over. (ikke i forhold til kollega, men direkte foran klient)

J: Jeg spørger naivt

K: Og vi svarer. Hvis vi først har set den, så er den jo ude. Men den er jo også ude hos køber, og det er svært at lave om.

K: Det kommer an på, hvor godt du kender de købere. Kan du rive det i stykker. Det stykke papir der.

17.53

K: Klager laver på ny gestus, hvor han med begge hænder river et stykke imaginært papir over.

PC: Lad os nu se den inden

Q: Med mindre det er bedst, at han ikke ser den

K: Det er bare det, hvis det skal laves om, er det bedst, vi ikke ser det, Per.

PC: Det er jeg helt enig med dig i.

Advokat A udtaler herefter følgende i udsendelsen (18.19):

"Jamen, jeg synes ud fra det jeg kan se her, at han (journalisten, der bliver rådgivet) bliver sat i en noget uheldig situation, fordi han kunne godt få opfattelse, synes jeg, af, at han godt kunne gå hjem og lave dokumentet om, der allerede ligger. Og det kan altså føre til alvorlige konsekvenser, hvis han gør det, fordi hvis det viser sig, at der allerede ligger en aftale rent skattemæssigt, og går han hjem og laver om på den, så han foregiver, at der ikke er nogen aftale, så han foregiver at han slipper for at betale skat af en avance på 4 millioner, og hvis SKAT de opdager det, så er han i situationen, hvor han meget nemt risikerer en straffesag, og det vel at mærke en alvorlig straffesag med de beløb, der er på højkant."

Herefter vises endnu et klip fra rådgivningssituationen:

J: Hvad skal jeg gøre så.

K: Hvis du skal lave den om, så er det bedre, at vi ikke ser den. Det er bedre, at der er så få der ser på den eller skriver på den. Er du ikke enig i det Per. Kan du overhovedet lave den om ?

J: Jeg må spørge. Det er et firma jeg har arbejdet teet sammen med.

PC: Men det er det Jeppe, når vi skal sætte pennen til papiret her: Enten har vi set den eller også har vi ikke set den. Hvis vi ikke har set den, er vi nødt til at sige: Vi har ikke set aftalen. Vi har ikke haft lejlighed til at se aftalen, men vi har forstået at der ikke er indgået en juridisk bindende aftale. Det bliver et stort forbehold i hele det her setup. Viser det sig så at der er indgået en bindende aftale.

K: Men så hænger vi jo ikke på den.

PC: Men vi er jo så nødsaget til at skrive: altså enten har vi set den eller også har vi ikke set den. Så må vi stole på.

K: Det værste er, hvis vi konkluderer at der er indgået en aftale. Så sidder du jo nærmest i saksen. I rævesaksen, ikke ?

Advokat A udtaler herefter følgende i udsendelsen (20.00):

"Altså jeg vil absolut ikke sove roligt, hvis jeg var sælger og egentlig heller ikke hvis jeg var en af de to rådgivere, som vi ser her på filmklippet. Fordi at det er min bedste

vurdering, at hvis SKAT de bliver konfronteret med de her informationer, og det viser sig, at det rent faktisk var en aftale, ja så vil man starte en sag op på grov skattesvig og der ville jeg også som rådgiver frygte at komme med i fedtefadet, fordi man kan ikke som rådgiver holde sig i forsættelig uvidenhed rent straffemæssigt."

Advokat B har oplyst, at Revisionsfirmaet X forud for udsendelsen den 20. november 2013 udsendte følgende pressemeddelelse, der kan ses på firmaets hjemmeside:

"DR-dokumentaren "I skattely" viste den 11. november 2013 et klip, hvor to skatterådgivere fra X medvirker. DR har anvendt skjult kamera og en fiktiv kunde, som er DR-journalist; som ønsker et kundeforhold med X. I den forbindelse ønsker X at understrege følgende.

X lægger afgørende vægt på medarbejdernes korrekte adfærd, hvad angår etik, lovgivning og kvaliteten af rådgivning til vore kunder. De pågældende medarbejderes adfærd er ikke forenelige med vore værdier og "code of conduct" og som følge heraf er de to seniorrådgivere ikke længere en del af X. Siden optagelserne fandt sted har vores skatteafdeling endvidere fået ny leder, som har gennemført de nødvendige tiltag for at sikre overholdelsen af vores værdier."

Af pressenævnets afgørelse af 7. januar 2014 på baggrund af en klage fra K fremgår bl.a.:

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at spørgsmålet om de skattemæssige forhold på området og forståelsen af de skatteretlige regler henhører under SKAT og domstolene og falder uden for Pressenævnets kompetence. Dette forhold behandles derfor ikke.

Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. medieansvarsloven § 34. Det falder uden for nævnets kompetence at tage stilling til, om retningslinjerne i DR's programetik er tilsidesat. Dette forhold behandles derfor heller ikke.

Skjulte optagelser

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at offentliggørelse af skjulte optagelser kun bør ske, hvis de medvirkende har givet samtykke, eller hvis den samfundsmæssige interesse klart overstiger den enkeltes krav på beskyttelse, og den fornødne journalistiske dokumentation ikke eller kun meget vanskeligt kan skaffes på anden måde. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. vejledende regler for god presseskik, punkt B.1 og B.7.

Det følger videre af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekt, jf. punkt A.1.

Anvendelse af skjult kamera er således også tilladelig, hvis de berørte efterfølgende giver samtykke hertil. [Revisoren] fik tilsendt afskrift af de skjulte optagelser ved e-mail af 4. november 2013, men vendte ikke efterfølgende tilbage til DR. Nævnet finder, at hverken klagers passivitet eller visningen af optagelserne den 30. august 2013 for X's ledelse indebærer et samtykke til offentliggørelse af optagelserne fra [Revisoren].

Et eventuelt samtykke fra revisionsfirmaets ledelsesansvarlige har under alle omstændigheder været uden betydning i forhold til [Revisoren], da han ikke ses at have givet de ledelsesansvarlige fuldmagt til at give samtykke.

Pressenævnet finder, at det kan have samfundsmæssig interesse at belyse, hvordan revisorer yder rådgivning til en person, der ønsker at bringe indtægter i skattely, dvs. uden for beskatning i Danmark, og herunder belyse rådgivningens forhold til dansk skattelovgivning og omgåelse af denne. Pressenævnet finder endvidere, at den fornødne journalistiske dokumentation vedrørende sådan rådgivning vanskeligt vil kunne skaffes på anden måde.

De offentliggjorte klip indhentet med skjult kamera under møderne hos revisionsfirmaet X viser, at [Revisoren] og andre medarbejdere hos X med journalisten drøfter muligheden for at ændre en betinget aftale og bevidst er tilbageholdende med at ville se denne aftale. Nævnet finder i den forbindelse ikke grundlag for at kritisere, at journalisten forud stillede spørgsmålet "Hvis jeg har mulighed for at lave noget om, er der noget jeg kan optimere så eller hvad?" Selv om dette spørgsmål kunne lægge op til drøftelsen om at ændre aftalen, kunne klagers umiddelbare svar have været en afvisning heraf.

Nævnet finder, at den samfundsmæssige interesse i offentliggørelse af disse klip overstiger [Revisoren]s krav på beskyttelse, og at dokumentationen for rådgivernes adfærd vanskelig ville kunne være indhentet på anden vis end ved brug af skjult kamera. På den baggrund finder Pressenævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere, at DR offentliggjorde de skjulte optagelser.

[Revisoren] meddelte ved e-mail af 13. maj 2013 DR's journalist, at journalisten ville være skattepligtig til Danmark af avancen ved salget af app'en, hvis han havde indgået endelig aftale med køberen, inden den fulde danske skattepligt var ophørt. [Revisoren] har anført, at han på mødet den 16. maj 2013 igen oplyste, at hvis der var en endelig aftale alene betinget af en due diligence (købers nærmere undersøgelse), kunne mødet sluttes, idet journalisten i givet fald allerede var skattepligtig af avancen.

Nævnet har ikke mulighed for at pålægge DR at udlevere råoptagelserne. DR har imidlertid ikke fremlagt oplysninger, der dokumenterer, at [Revisoren] ikke gav den nævnte oplysning på mødet den 16. maj 2013, og Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at afvise [Revisoren]s påstand herom. DR undlod endvidere i udsendelsen at oplyse om indholdet af mailen af 13. maj 2013. Disse oplysninger kunne have givet et mere nuanceret billede af [Revisoren]s rådgivning, og Pressenævnet udtaler derfor kritik af, at oplysningerne ikke fremgik af udsendelsen i tilknytning til de skjulte optagelser.

Parterne er endvidere navnlig uenige om, hvorvidt oplysningerne, der ligger til grund for [Revisoren]s rådgivning, er gengivet korrekt i udsendelsen, og om de medvirkende eksperter har modtaget de samme oplysninger som [Revisoren]. Nævnet har ikke mulighed for at pålægge DR at udlevere råoptagelserne. Nævnet har heller ikke mulighed for at tage stilling til, præcis hvilke oplysninger der blev forelagt [Revisoren] og de øvrige medvirkende i udsendelsen forud for deres udtalelser. Nævnet kan derfor ikke tage stilling til de forhold omkring optagelserne, som parterne i øvrigt er uenige om.

På den anførte baggrund udtaler nævnet ikke kritik af DR for at offentliggøre optagelserne af [Revisoren] indhentet med skjult kamera. Det forhold, at [Revisoren] ikke er anonymiseret i udsendelsen, kan ikke føre til et andet resultat, da [Revisoren] som senior manager i X må formodes at have været bemyndiget til selvstændigt at rådgive klienter og dermed ikke kan anses for at have en sådan underordnet stilling, at anonymisering burde være sket.

Som nævnt ovenfor udtaler nævnet imidlertid kritik af, at DR ikke i tilknytning til de skjulte optagelser oplyste, at [Revisoren] tillige havde oplyst bl.a. i en e-mail tre dage før mødet til DR's journalist, at han ville være skattepligtig til Danmark af avancen ved salget af app'en, hvis han havde indgået endelig aftale med køberen, inden den fulde danske skattepligt var ophørt.

Forelæggelse

Det følger videre af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare, jf. punkt A.3.

Udsendelsen kan være krænkende og skadelig for [Revisoren]. Det fremgår, at [Revisoren] efter forevisningen af dele af optagelserne for X's ledelse må have været bekendt med indholdet af disse, idet han den 29. oktober 2013 anmodede DR om at blive anonymiseret i udsendelsen.

[Revisoren] fik yderligere den 4. november 2013 tilsendt en afskrift af optagelserne i udsendelsen med oplysning om, at han var velkommen til at kontakte DR: "hvis du har yderligere spørgsmål i forbindelse med udsendelsen". Denne henvendelse reagerede [Revisoren] ikke på. Pressenævnet finder, at DR burde have formuleret mere direkte, at det var en opfordring til [Revisoren] om at komme med sine kommentarer. Da [Revisoren] efter henvendelsen havde mulighed for at rette henvendelse til DR, men undlod dette, finder nævnet dog ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at kritisere DR for at undlade at have forsøgt at indhente klagers kommentarer til de udvalgte klip fra optagelserne.

På det foreliggende grundlag finder Pressenævnet ikke i øvrigt grundlag for at udtale kritik.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af DR1 at offentliggøre følgende:

*”Speak: DR får kritik af Pressenævnet
DR sendte i efteråret serien ”I Skattely”. Det fjerde afsnit i serien handlede om, hvordan nogle finansrådgivere vejledte en skatteborger, som gav udtryk for, at han gerne ville betale mindst muligt i skat.*

DR sendte en journalist med skjult kamera til rådgivningsmøder hos revisionsfirmaet Y og hos advokatfirmaet W. Journalisten gav sig ud for at have udviklet en app, som kunne give ham store indtægter, og på møderne blev han vejledt om skattemæssige forhold og hvordan han kunne begrænse sin skattepligt i Danmark.

DR får kritik for at offentliggøre klip fra de skjulte optagelser fra mødet med W. Det sker, fordi Pressenævnet finder, at de skjulte optagelser fra advokatfirmaet ikke dokumenterer, at den rådgivende advokat opfordrede DR’s undercoverjournalist til at omgå reglerne om skat i Danmark. Det er derfor i strid med god presseskik at offentliggøre optagelserne uden advokatens samtykke i forbindelse med andre oplysninger i udsendelsen, der kritiserer hans rådgivning.

Pressenævnet kritiserer ikke brugen af skjult kamera i forbindelse med optagelserne af mødet hos Y og offentliggørelse af klip fra disse optagelser. Optagelserne viser, at en revisor bevidst undlod at ville se en betinget købsaftale, så han kunne rådgive som om, der ikke allerede var en aftale. Uden aftalen kunne journalisten slippe billigere i skat. DR undlod imidlertid at fortælle, at rådgiveren tre dage inden mødet havde sendt en mail til journalisten, hvor der stod, at han ville være skattepligtig i Danmark af avancen fra et salg af app’en, hvis han allerede havde lavet en aftale med køberen. Den oplysning ville have givet et mere nuanceret billede af rådgivningen. Derfor kritiserer Pressenævnet, at DR ikke havde denne oplysning med i udsendelsen.”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

K har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved i tv-udsendelsen at have insinueret, at han og hans kollega har medvirket til grov skattesvig.

Til støtte herfor har K navnlig anført, at såfremt advokat A blev præsenteret for hele indholdet af de møder, som han og hans kollega havde med J, herunder hans e-mails, er det en åbenbart forkert konklusion, advokat A drager. Såfremt advokat A alene blev præsenteret for udvalgte dele heraf, er det i sig selv i strid med god advokatskik, at advokat A udtaler sig stærkt nedsættende om hans rådgivning på grundlag af de fragmenter, DR har valgt at præsentere advokat A for.

K endvidere særligt gjort gældende, at kritikken, der i øvrigt er injurierende, uagtet at Advokatnævnet ikke skal tage stilling hertil, er uberettiget, når henses til,

- at den viste ordveksling og hans gestus med at rive et stykke papir i stykker er taget ud af en sammenhæng, og ikke er udtryk for den samlede rådgivning, hans kollega og han ydede J,
- at han to gange skriftligt forud for mødet den 16. maj 2013 og to gange på mødet den 16. maj 2013 informerede J om, at det var en betingelse for, at han kunne fraflytte Danmark uden beskatning, at J ikke havde indgået en skriftlig aftale om salg af app'en forud for fraflytningen,
- at han på mødet den 16. maj 2013 meddelte J, at hvis han havde indgået en skriftlig aftale om salg af app'en alene betinget af due diligence, var J allerede skattepligtig af salget af app'en, og at mødet i så fald lige så godt kunne afsluttes straks,
- at J fremprovokerede den i udsendelsen viste ordveksling ved pludselig at ændre faktum i sagen, og at ordvekslingen mellem ham og hans kollega alene var en intern diskussion, der ikke havde karakter af skattemæssig rådgivning,
- at J umiddelbart efter ordvekslingen mellem ham og hans kollega, der blev vist i udsendelsen, oplyste, at den ”forhåndsftale betinget af due diligence” som J henviste til, ikke var skriftlig, og at der heller ikke forelå et skriftligt udkast til en sådan aftale.

Indklagede:

Advokat B har på vegne af advokat A principalt påstået, at klagen skal afvises, subsidiært påstået frifindelse.

Til støtte for afvisningspåstanden har advokat B særligt gjort gældende, at Advokatnævnet ikke har kompetence til at vurdere, om de udtalelser, advokat A er fremkommet med, er injurierende, idet dette spørgsmål henhører under domstolene. Klagens andet element, hvorvidt advokat A har haft det fornødne grundlag for at udtale sig, som han har gjort, må i den forbindelse betragtes som et underanbringende i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt udtalelserne er injurierende.

Til støtte for frifindelsespåstanden har advokat B på vegne af advokat A særligt gjort gældende, at advokat A ikke på nogen måde har overskredet grænserne for god advokatskik ved at fremkomme med de pågældende udtalelser.

Grænserne for at udtale sig vedrørende et samfundsrelevant emne til pressen i en situation, hvor sidstnævnte foretager dybdegående undersøgelser af et samfundsinteressant emne, er særdeles vide i relation til de advokatetiske regler, svarende til grænserne for injurier. Advokat A har udtalt sig særdeles afdæmpet vedrørende sagen set i forhold til, hvad det faktiske grundlag i realiteten gav grundlag for, og han har taget de fornødne forbehold i sin udtalelse.

Den fremstilling K giver vedrørende det faktiske forløb, er på visse centrale punkter objektivt urigtig. Advokat A har haft det fornødne grundlag til rådighed for at vurdere og udtale sig om det emne, som han har udtalt sig om.

Advokat A har udtalt sig om et afgrænset emne, hvortil han alene selv kan vurdere, i hvilket omfang det fornødne grundlag er til stede, og advokat A har ikke haft nogen pligt til at kræve supplerende grundlag, i det omfang han har vurderet det foreliggende grundlag tilstrækkeligt.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Indledningsvist bemærker Advokatnævnet, at advokater ikke bør afskæres muligheden for at deltage i samfundsdebatten og for – inden for visse rammer – at komme med deres faglige opfattelse af forhold, som har samfundsmæssig relevans.

Det er uoplyst, hvilket materiale advokat A blev præsenteret for, inden han fremkom med sine udtalelser i fjerde afsnit i udsendelsesrækken ”I skattely”, der blev sendt på DR den 20. november 2013. Advokatnævnet forholder sig derfor ved bedømmelsen af, hvorvidt advokat A ved sine udtalelser har tilsidesat god advokatskik, alene til det i udsendelsen viste.

DR rettede med udsendelsesserien fokus på et område af betydelig samfundsmæssig relevans, og det var i den sammenhæng også relevant, at personer med indsigt i retsområdet udtalte sig om grænsen mellem skatteoptimerende rådgivning og rådgivning, der går herudover.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt DR ved vinklingen og udeladelser tilsidesatte god presseskik fremgår det, at Pressenævnet den 7. januar 2014 afsagde kendelse herom.

Advokatnævnet finder, at advokat A ved sin medvirken i tv-udsendelsen og ved de i denne fremsatte udtalelser ikke er gået videre, end berettigede hensyn til hans funktion i udsendelsen tilsiger, og at advokat A således ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet har særligt lagt vægt på, at advokat As udtalelser fremstår saglige og afdæmpede, og at det – når det lægges til grund, at advokat A ikke var bekendt med Ks e-mail af 13. maj 2013 til J – ikke var i strid med god advokatskik at kommentere på risikoen for, at rådgiverne ved den foreviste rådgivning, kunne ”komme med i fedtefadet”, fordi man som rådgiver ikke kan forholde sig i forsætlig uvidenhed rent straffemæssigt.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat A ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor advokat A.

Herefter bestemmes:

Advokat A frifindes.

På nævnets vegne

Jørgen Lougart